

FANTASIES QUE NO HO SÓN

Passejant pel camí del dubte...
hom descobreix la ignorància que ens ofega

Un petit ocell, gairebé insignificant, ha estat llençat a la llibertat. Sol. En contra de la seva "voluntat". No sap, no pot entendre el que li succeïx. Per si mateix, és incapaç d'escollir la llibertat; i menys de valorar-la. Fins ara ha viscut sempre protegit, acompanyat, estimat?, "esclau". Esclau sense ser-ne conscient. Sense conèixer la llibertat. Esclau estimant la seva esclavitud. Aquesta presó daurada.

SÓC MÉS LLIURE ARA QUE ABANS ?

Un petit ocell, pobra criatura, ha nascut a la llibertat. A una llibertat condicionada per la ignorància. Pel costum. Per l'egoisme. Es troba desplaçat, ridícul, enganyat. Acaba de descobrir, quina vergonya per tots nosaltres!, la nostra venerada i adulterada llibertat. Per desgràcia, aquesta és tota la que et podem oferir. O millor, és la que ens han concedit. Es la llibertat disponible. No la promesa. No deixis, amic ocell, que el que veus et deprimeixi. Es només una primera impressió d'una realitat dinàmica, alterable. Amic meu, para atenció, La llibertat és quelcom més que la capacitat i la possibilitat d'escollir entre diferents alternatives. La llibertat, ni es compra ni es ven. Neix amb cada individu. Ser lliure vol dir ser un mateix. Vol dir aprofitar i treure tot el suc a aquesta llibertat en potència que ens és consubstancial. Aquest esforç, aquesta ànsia d'ésser lliure, aquesta lluita contra el conformisme adormidor, totes les petites revolucions diàries, això és..., guanyar la llibertat.

NO, ARA NO SÓC MÉS LLIURE QUE ABANS

Tots hem d'aspirar a la llibertat, Tu també, petit confident. I malgrat que part de la nostra llibertat sigui de competència personal i intransferible, no vol dir, ni de bon tros, que sigui un camí per fer en solitari. Vivim en comunitat. No som un conjunt d'individus sense relacions entre ells. Com un cos; i si algun dels seus elements no és lliure, el cos no és lliure. I nosaltres, els seus components, tampoc.

La llibertat, quan és veritable, es manifesta per mitjà de l'amor. L'amor com expressió palpable de llibertat. Aquesta facultat d'estimar, cada dia més arraconada, ens demostra que el camí que ens ha de conduir a la llibertat última és encara molt llarg. Es un camí que no té pèrdua per qui el vol seguir. Un viarany sense fi, impossible pels que no tenen esperança ni ganes de llibertat.

PUC I VULL SER LLIURE

La llibertat, amic ocell, és utòpica. Una bellíssima utopia. Un gran somni. Aquesta és la llibertat a la que has d'aspirar i no esperar. No pensis mai que ja ets lliure, perquè només seràs un ridícul esclau de la teva impaciència. De la teva ignorància.

XAVIER GUELL